

ΘΕΜΑ:

ΚΑΘΑΡΣΗ – ΦΩΤΙΣΜΟΣ – ΘΕΩΣΗ

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΛΕΙΔΑΡΑ

ΚΑΘΑΡΣΗ – ΦΩΤΙΣΜΟΣ – ΘΕΩΣΗ

Καλωσήλθατε όλοι, σας ευχαριστώ για την παρουσία σας στο χώρο, για την αποψινή μας ομιλία. Τα θέματα που έχουμε σήμερα, έχουν ήδη παρουσιαστεί από τους αγαπημένους φίλους κι αδελφούς, ομιλητές και εγώ θα επιχειρήσω να κάνω κατά κάποιον τρόπο μία σύνοψη, η οποία καλό είναι να εμπεριέχει και το κομμάτι το βιωματικό. Αυτό όμως δεν είναι κάτι το οποίο μπορώ να το κάνω μόνος μου. Χρειάζεστε όλοι εσείς. Και αληθινή, βαθύτερη συμμετοχή σας σε αυτό.

Πριν μπούμε όμως στο κομμάτι το βιωματικό, στο οποίο πρέπει να σας πληροφορήσω ότι θα χάσετε κάποια δεδομένη στιγμή, ίσως χωρίς να το αντιληφθείτε άμεσα την αίσθηση του χώρου και του χρόνου που βρισκόμαστε, πριν πάμε σ' αυτό το επίπεδο, θα πρέπει να προετοιμάσουμε λίγο τον νου και τη συνείδηση κάθε φίλου κι αδελφού που είναι εδώ, ώστε να μπου ορισμένα πράγματα σε τάξη. Τα θέματα είναι πάρα πολύ σοβαρά και πάρα πολύ υψηλά, γ' αυτό είναι πολύ εύκολο και να παρανοήσει κανείς και να μην κατανοήσει με ακρίβεια τις έννοιες και πίσω από τις έννοιες τις ιδέες που ενυπάρχουν.

Κάθαρση, Φωτισμός, Θέωση. Αυτές οι τρεις λέξεις, στον Εσωτερικό Χριστιανισμό αναφέρονται πάρα πολύ συχνά, όπως κι απ' τους Πατέρες της Θέωσης, ως Κάθαρση, Φωτισμός, Τελειοποίηση. Πράγματι, αυτά τα τρία στάδια θα λέγαμε, είναι στάδια που τα παρατηρούμε σε κάθε δρόμο με κάποιο τρόπο, άσχετα αν χρησιμοποιούνται διαφορετικές ορολογίες. Όμως, αυτό που δεν έχουμε κατανοήσει καλά είναι ότι αυτά τα στάδια δεν είναι στατικά. Δηλαδή δεν σημαίνει ότι πέρασες μια Κάθαρση και φωτίστηκες και μετά τελειοποιήθηκες αλλά είναι μια κατάσταση, η οποία λειτουργεί, όπως έλεγαν οι παλαιοί κυκλοτερώς. Δηλαδή δεν ανήκει στην αντίληψη του ανθρώπου της υλικής συνείδησης σαν μία ευθεία γραμμικού χρόνου, καθαρίζομαστε, φωτίζομαστε, τελειοποιούμαστε, έχει μία λογική αυτό αλλά ο δρόμος δεν είναι ακριβώς με την έννοια του γραμμικού χρόνου αλλά με την έννοια μιας κυκλοτερούς, ελικοειδούς θα λέγαμε εξέλιξης του Ανθρώπου και του Πνεύματος. Αυτό σημαίνει, ότι σε κάθε στάδιο που περνάμε θα ξαναπεράσουμε πάλι από Κάθαρση, Φωτισμό, Τελειοποίηση θα πάμε σε ένα άλλο επίπεδο και ξανά πάλι Κάθαρση, Φωτισμός, Τελειοποίηση και σ' ένα άλλο επίπεδο και ούτω καθεξής. Καταλαβαίνετε λοιπόν την έννοια, ότι δεν είναι κάτι που τελειώνει η Κάθαρση ούτε κάτι που τελειώνει ο Φωτισμός ούτε κάτι που τελειώνει η Τελειοποίηση. Εδώ λοιπόν ξεκινούν και οι χιλιάδες, για να μην πω εκατομμύρια παρανοήσεις εκατομμυρίων πνευματικών ανθρώπων στη Γη που έζησαν και ζουν.

Γύρω στη δεκαετία του '60 όπως ξέρετε, συνέβησαν πολλά παγκόσμια γεγονότα τα οποία επηρέασαν την πανανθρώπινη συνείδηση, τον πανανθρώπινο νου. Ένα γεγονός εξ αυτών ήταν η ανάπτυξη των ανατολικών φιλοσοφιών στη Δύση. Με αποτέλεσμα, μέσα από την πληθώρα των γκουρού και των δασκάλων που πλημμύρισαν τότε τη Δύση, την Ευρώπη και την Αμερική, να δοθεί μια ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα του Φωτισμού. Ο Φωτισμός, επειδή συνδέεται με τον Βούδα και την έννοια του Βουδισμού, μπορούμε να πούμε ότι υπερτονίστηκε, μπορούμε να πούμε ότι πάρα πολλοί άνθρωποι εστίασαν την προσοχή και τη συνείδησή

τους στο πώς θα φωτιστούν. Και άρχισαν κατά χιλιάδες να πηγαίνουν σε ιερούς τόπους, σε σχολές, σε άσραμ, σε μοναστήρια, σε διάφορα ιδιαίτερα μέρη της Γης, να γνωρίσουν τον τάδε πνευματικό άνθρωπο για να φωτιστούν. Έτσι αναπτύχθηκε μια ιδιαίτερη θα λέγαμε, προσκόλληση στην ιδέα της Φώτισης κι όπως ξέρετε η προσκόλληση είναι παγίδα. Ο Φωτισμός δεν είναι το τέλος του δρόμου είναι μόνο ένα σημείο του δρόμου. Θέλω λοιπόν να ταξινομήσω αυτό το θέμα, διότι είναι ένα θέμα το οποίο πάρα πολλούς έχει οδηγήσει πολλές φορές σε στασιμότητα. Κάτι, το οποίο το παρατηρούμε σήμερα και ενώ γνωρίζουμε ότι ιδιαίτερα στην εποχή μας πάρα πολλοί άνθρωποι ενεργοποιούνται σ' έναν πνευματικό δρόμο, παρόλα αυτά, με κάποιο τρόπο παραμένουν στάσιμοι. Και παραμένουν στάσιμοι διότι, όπως είπα και πριν έχουν παρανοήσει βασικά ζητήματα. Αυτά τα ζητήματα θέλω σήμερα να σας τα ξεκαθαρίσω.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να κάνουμε μια βασική αναφορά στη βασική σύσταση του ανθρώπου. Δεν θα μιλήσουμε σήμερα για σώματα και υποσώματα του ανθρώπου, αν και αυτά παίζουν φυσικά κάποιο ρόλο. Γνωρίζουμε πάνω κάτω ότι το αιθεροφυσικό, αστρικό και κατώτερο νοητικό σώμα του ανθρώπου είναι ένα επίπεδο του, ο ανώτερος νους, αιτιατό και ψυχικό είναι ένα άλλο επίπεδο του ανθρώπου και το πνευματικό και το θείο είναι ένα άλλο επίπεδο του ανθρώπου. Κοινές ορολογίες και έννοιες και λέξεις, που μπορούμε να ενοποιήσουμε και να αντιληφθούμε τη σημασία τους, ώστε να κατανοήσουμε και τους άλλους δρόμους, για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε και με άλλους ανθρώπους που πιστεύουν διαφορετικά πράγματα από εμάς κι έχουν μια διαφορετική κοσμοθεώρηση από τη δική μας, καλό είναι να κατανοήσουμε αυτές τις λέξεις και τους όρους, για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε.

Ένα επίπεδο του ανθρώπου λοιπόν είναι αυτό που ονομάζουμε «εγώ», προσωπικότητα ή κατώτερος εαυτός και περιλαμβάνει κυρίως τις λειτουργίες των σωμάτων που είπαμε πριν, αιθεροφυσικό, αστρικό, κατώτερο νοητικό. Το επόμενο επίπεδο του ανθρώπου, που το ονομάζουμε το «είναι» μας, το είναι του ανθρώπου, το εγώ είναι όπως ξέρουμε θνησιγενές, το είναι έχει μεγαλύτερο χρόνο θα λέγαμε, ζωής. Είναι η ατομικότητα του ανθρώπου αυτό που ονομάζεται ανώτερος εαυτός και που δυστυχώς, χιλιάδες σχολές στον κόσμο προωθούν ως τέλος του δρόμου την ένωσή μας με τον ανώτερο εαυτό μας. Παγιδεύονται σ' αυτό το σημείο, διότι ο ανώτερος εαυτός μας δεν είναι ο Θεός Εαυτός μας. Αυτή είναι η λεπτοφυής διάκριση αλλά πολύ σοβαρή που κάνει η διδασκαλία του Χριστού και ο Εσωτερικός Χριστιανισμός. Ο Θεός Εαυτός του ανθρώπου είναι αυτός που έχει να κάνει με το «Εγώ εμί», με τη μοναδικότητα του ανθρώπου, το αθάνατο μέρος θα λέγαμε του ανθρώπου.

Αυτά τα τρία μέρη του ανθρώπου αλλά και του θείου, γιατί ως κατ' εικόνα αλλά και ομοίωση ο άνθρωπος έχει κι αυτός μια τριαδικότητα, όπως και το θείο. Έτσι ακριβώς λοιπόν οι άνθρωποι, για να απεικονίσουν στον ιερό χώρο των ιερών μυστηρίων αυτή την τριαδικότητα, έφτιαξαν του ναούς, όπως ξέρουμε, με μία αναλογία 1, 2, 3. Αυτή η αναλογία του 1, 2, 3 απεικονίστηκε ακόμα θα λέγαμε και χωροταξικά στο χώρο του ναού, έχοντας σαν προθάλαμο, τον πρόναο, το μεγαλύτερο κομμάτι του ναού, όπου οι άνθρωποι πάνε πρώτα-πρώτα να πλυθούν, να προετοιμαστούν για να μπουν στον κυρίως ναό και φυσικά το μικρότερο κομμάτι του ναού τα άγια των αγίων είναι το μέρος που τελεί τα μυστήρια ο ιερέας. Έτσι λοιπόν, όπως ακριβώς έχουμε τον πρόναο, προθάλαμο που είναι για τους κλητούς, υπάρχει το Άγιο που είναι για τους πιστούς και τα Άγια των Αγίων που είναι για τους εκλεκτούς. Γράφτηκε εξάλλου πολλοί οι κλητοί, ολίγοι οι εκλεκτοί. Αυτά τα τρία μέρη του ναού, οι μύστες του Εσωτερικού Χριστιανισμού τα απεκάλεσαν πριν από πολλούς αιώνες ως εξής και ονόμασαν τον πρόναο ή προθάλαμο, θα λέγαμε το πιο εξωτερικό μέρος του ναού, της προετοιμασίας των πιστών Ιερό της λεκάνης. Αυτό θα λέγαμε λοιπόν, το επίπεδο λειτουργίας σχετίζεται με το Ιερό της λεκάνης. Το Ιερό της λεκάνης είναι ένας χώρος στην κατώτερη περιοχή μας που περιλαμβάνει θα λέγαμε ενέργειες που μας συνδέουν με τον πεπερασμένο εαυτό μας, με το κάρμα το προσωπικό μας που λένε στις Ινδίες, με τις χρεωφειλές μας δηλαδή. Το δεύτερο μέρος, το Άγιο, των πιστών, όπου εκεί γίνεται και ο φωτισμός των πιστών είναι το Ιερό της κεφαλής, το Ιερό της κεφαλής συνδέεται με τον εγκέφαλο και τις λειτουργίες του και τα Άγια των Αγίων είναι το Ιερό της καρδιάς. Το Ιερό της καρδιάς συνδέει τα άνω με τα κάτω, συνδέει τον προθάλαμο με τον κυρίως ναό.

Έτσι ακριβώς, αν μπορέσουμε να διακρίνουμε αυτά τα τρία επίπεδα λειτουργίας του ανθρώπινου όντος και της πνευματικής του ζωής, θα δούμε ότι έχουμε μία κλίμακα σε αυτά που ονομάζουμε Κάθαρση, Φωτισμός και Τελειοποίηση. Παράδειγμα, το να ελεήσεις κάποιον ο οποίος είναι στο δρόμο και ζητιανεύει, να βάλεις το χέρι στην τσέπη και να του δώσεις κάποια χρήματα είναι ένα επίπεδο ελέους, που το λέμε ελεημοσύνη. Το να ελεήσεις όμως και να συγχωρήσεις τον εαυτό σου για κάτι που τον έχει χρεώσει, αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο από το να δώσεις ένα νόμισμα, είναι ένα άλλο επίπεδο ελέους. Και επειδή οι άνθρωποι από μόνοι τους δεν έχουν συνήθως τη δύναμη να συγχωρήσουν τον εαυτό τους, πιο συχνά ψευτοσυγχωρούμε άλλους και λέω ψευτοσυγχωρούμε, διότι όταν κάποιος δεν μπορεί να συγχωρέσει τον εαυτό του, πρέπει να αποδεχτεί ότι δεν μπορεί να συγχωρέσει ούτε τους άλλους. Αυτή είναι η ειλικρινής θα λέγαμε, θέση που πρέπει να' χουμε. Ο καθένας είναι σε θέση να ελεεί τους άλλους στο βαθμό που έχει ελεήσει τον εαυτό του, στον βαθμό που έχει χωρέσει και συγχωρέσει τον εαυτό του.

Έτσι λοιπόν μπορούμε να διακρίνουμε ότι τα Ιερά Μυστήρια που μας έδωσε ο Λόγος Χριστός και τα οποία φανερώνονται στον Εσωτερικό Χριστιανισμό στο Άπειρο Μεγαλείο τους, είναι θα λέγαμε μία κλίμακα, μία σκάλα εξέλιξης που οδηγεί στη Θέωση. Αυτή είναι μια βασική διαφορά φυσικά από διάφορους δρόμους και διδασκαλίες, οι οποίες πιστεύουν ότι ο άνθρωπος μόνο με μια φιλοσοφική ή διανοιακή ενατένιση μπορεί να πετύχει την εξέλιξή του. Φυσικά τα πράγματα δεν είναι έτσι. Τα πράγματα ξεκινάνε από το τι θέλει ο άνθρωπος. Από το πού ορίζει τον εαυτό του, πώς τον βλέπει, με ποια ιδέα, με ποια οπτική τον βιώνει κι όπως είπα πιο πριν, πάνω απ' όλα πού στοχεύει. Οι περισσότεροι άνθρωποι, έχοντας περιορισμένη ιδέα για τον εαυτό τους, διότι έχουν περιορισμένη ιδέα για τον Θεό, διότι έχουν περιορισμένη ιδέα για τον κόσμο, στοχεύουν απλώς στο βασικό, στο απλό, να σωθούμε, η σωτηρία της ψυχής μου, πάνε στην εκκλησία, δίνουν μια ελεημοσύνη, να σώσω την ψυχή μου, σου λέει. Έτσι λειτουργούν οι περισσότεροι άνθρωποι. Αυτοί οι άνθρωποι αναγκαστικά και κατά νόμον, επειδή είναι το κίνητρό τους αυτό, ανακυκλώνονται στο πρώτο επίπεδο, στο επίπεδο που λέει Κάθαρση, Αποδέσμευση, Φώτιση, Τελειοποίηση. Αυτό το πράγμα, αυτή η κατάσταση θα λέγαμε εξέλιξης του όντος εξωτερικεύεται μόνο μ' αυτό που λέγεται Μετάνοια κι Εξομολόγηση κι είναι το πρωταρχικό Μυστήριο. Οι υπόλοιπες κινήσεις παραμένουν εξωτερικές, γιατί ο άνθρωπος ακόμα δεν έχει αναπτύξει μεγάλη επικοινωνία με τον εαυτό του και γι' αυτό δεν εξωτερικεύει την πνευματικότητά του. Την πνευματικότητά του την έχει κρυμμένη μέσα του και δεν την μοιράζεται συνήθως με άλλους.

Στο επόμενο στάδιο ενεργοποιούνται τα επόμενα τρία μυστήρια, τα οποία, το καθένα από αυτά έχει τη θέση και τη λειτουργικότητα της αρχικής λειτουργίας που είπαμε, Κάθαρση, Φωτισμός, Τελειοποίηση. Εδώ, στο σημείο Κάθαρση και Αποδέσμευση έχουμε τη Βάπτισμα, το Μυστήριο της Βαπτίσεως. Τη Φώτιση στο Ευχέλαιο και τον Ιερό Γάμο στην Τελειοποίηση. Γιατί; Διότι η Βάπτισμα, όπως ξέρουμε το Βάπτισμα εξ' Ύδατος ή το Βάπτισμα εν Πνεύματι Αγίω και Πυρί είναι σαφώς μια κατάσταση βαθύτερης Κάθαρσης. Απεταξάτω, δε λέει στο Μυστήριο; Αποδέσμευση. Όμως, όταν έχουμε νηπιοβαπτισμό και γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι νήπια βαπτίζονται, τα νήπια δεν έχουν την επίγνωση της συμμετοχής τους και της επιλογής τους και γι' αυτό στον Εσωτερικό Χριστιανισμό λέμε ότι το βάπτισμα που γίνεται στη νηπιακή κατάσταση είναι ένα δάνειο του ονόματος με τόκο, όπως έλεγαν οι Πατέρες. Δηλαδή, πρέπει να το γυρίσει πίσω ο πιστός, διαφορετικά το χάνει. Χάνεται αυτό το βάπτισμα, όταν ακολουθούμε άλλον δάσκαλο απ' τον Χριστό απ' τον Οποίον δεχθήκαμε το Βάπτισμά Του. Κι αυτό συμβαίνει σήμερα σε χιλιάδες δήθεν Χριστιανούς, για να μην πω εκατομμύρια. Η αποδοχή της Βαπτίσεως είναι μια συνειδητή κατάσταση, είναι μια συνειδητή επιλογή ζωής, είναι κάτι τελείως διαφορετικό από το Βάπτισμα το εξωτερικό στην κολυμπήθρα.

Το Ευχέλαιο μας βγάζει από τα όρια του περιορισμένου μας εαυτού, του να νοιαζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας γιατί στο Ευχέλαιο νοιαζόμαστε για τις ψυχές που' χουν φύγει ήδη από κοντά μας. Ενώ, στο Μυστήριο του Ιερού Γάμου, όπου ενώνονται τα αρσενικά και τα θηλυκά στοιχεία μέσα μας αλλά και συμβολικά εξωτερικά σ' ένα ζεύγος, έχουμε μια κατάσταση που

θα παραμείνει θα λέγαμε για την εσωτερική ανακύκλωση του ζεύγους. Θέλω να παρατηρήσετε το εξής: ότι αυτές οι τρεις καταστάσεις στο πρώτο επίπεδο βλέπετε ότι είναι μέσα στο τρίγωνο κι έχω βγάλει έξω από αυτό μόνο το Μυστήριο της Εξομολόγησης, είναι το μόνο που εξωτερικεύεται. Στο δεύτερο επίπεδο έχουμε δύο πράγματα που εξωτερικεύονται και το μόνο που παραμένει πιο κλειστό για πιο, θα λέγαμε, πιο πολύ σαν κάτι πιο ιδιωτικό σαν, μια σχέση ιδιωτική που έχει να κάνει με το Γάμο. Φυσικά κι εδώ πρέπει να πούμε ότι είναι άλλο το Μυστήριο που τελεί ο παπός στην εκκλησία μεταξύ ενός ζεύγους και άλλο το πραγματικό Ιερό Μυστήριο του Γάμου που τελείται εσωτερικά στην υπόσταση και το οποίο επιτυγχάνει την ένωση αυτού εδώ του αδένα, σε επίπεδο φυσικό, που λέγεται υπόφυση ή μυξαδίνη, όπου ενώνεται το θηλυκό και το αρσενικό κομμάτι. Αυτά τα δυο φασολάκια που έχουμε εκεί συντονίζονται, ενεργοποιούνται και τότε ενεργοποιείται η Χάρη που λέγεται Βασιλείον Ιεράτευμα. Κάθε μέρος αυτού του διπλού αδένα έχει να κάνει με ένα απ' τα κομμάτια της ύπαρξής μας, θετικό κι αρνητικό, αρσενικό και θηλυκό, Βασιλιάς κι Αρχιερέας. Όταν ο Βασιλιάς κι ο Αρχιερέας λειτουργήσουν τη σύζευξη του έργου αυτού εδώ, τότε η υπόσταση είναι πλέον ολοκληρωμένη, δεν χρειάζεται ένα πολικό έξω απ' τον εαυτό της για να αναπτυχθεί αλλά εξελίσσεται ως αυτούσια Μονάδα ολοκληρωμένου Ανθρώπου. Κι αυτό είναι το ζητούμενο.

Συμπίπτει η κατάσταση σε αυτό το επίπεδο λειτουργούν τα άλλα τρία Μυστήρια, που κι αυτά έχουν μια δυναμική ανάλογα με τα προηγούμενα δηλαδή ο Αγιασμός έχει να κάνει με το μυστήριο του εξαγνισμού και της κάθαρσης αλλά σ' ένα άλλο επίπεδο, η Θεία Κοινωνία είναι μια συμμεθεξη, όχι απλώς Φώτιση, διότι κοινωνεί Αίμα και Σώμα Χριστού, δηλαδή εκεί μιλάμε για τα στάδια πλέον της μετουσίωσης. Δεν έχουμε απλώς μία ευχή, να γίνει κάτι, έχουμε μια ευλογία ενέργεια που επισυμβαίνει και μετουσιώνει. Πρέπει να καταλάβουμε εδώ τη διαφορά, ποια είναι η διαφορά. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος πάει σ' ένα μασέρ να κάνει μασάζ. Πράγματι ο μασέρ θα τον βάλει στο κρεβάτι, θα του κάνει μασάζ, θα πάρει την αρνητική ενέργεια από το σώμα του, θα την αφαιρέσει από πάνω του και θα φύγει καλύτερα. Φυσικά όμως στο χώρο, που έχει συμβεί αυτό έχει μεταφερθεί και αρνητική ενέργεια διότι η ενέργεια δεν χάνεται. Βγήκε απ' το σώμα αυτού του ανθρώπου, απαλλάχτηκε αλλά έμεινε στο χώρο. Όποιος μπορεί να δει με πνευματικά μάτια τι συμβαίνει, θα δει το χώρο τέτοιων θεραπειών γεμάτο από ένα στρώμα παχύ βαριάς αρνητικής ενέργειας απ' τα αρνητικά ρευστά τα οποία βγάζουν απ' τα σώματα του ανθρώπου, τα αφαιρούμε, τον απαλλάσσουμε αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα μετουσιώνουμε. Το να μετουσιώσεις, να μεταστοιχειώσεις αρνητικές ενέργειες και να τις κάνεις Φως, αυτό είναι το ζητούμενο, είναι αυτό που δεν το κάνουν συνήθως οι θεραπευτές αλλά οι μύστες. Διότι η αρνητική ενέργεια που αφαιρέθηκε από το σώμα κάποιου ανθρώπου απάλλαξε αυτόν αλλά θα πάει κάπου αλλού. Κι έτσι ενδεχομένως να χρεωθείς κιόλας διότι ο επόμενος πελάτης σου θα πάρει κάποια πράγματα στο φεύγα του, τα οποία δεν τα είχε. Το ζητούμενο λοιπόν είναι η μετουσίωση των ενεργειών κι όχι απλώς η αφαίρεσή τους, μια φαινομενική, παροδική θα λέγαμε ανακούφιση που το βλέπουμε πάρα πολύ συχνά στις διάφορες θεραπείες και γι' αυτό, αν δεν θεραπευθεί το αίτιο θα επιστρέψει η ασθένεια σύντομα.

Το κορυφαίο Μυστήριο της Ιεροσύνης που συνδέεται με την Τελειοποίηση και τη Θέωση είναι κορυφαίο, διότι εκεί έχουμε πλέον μεταφορά Χάριτος. Έχουμε την πλέον ενεργητική κατάσταση της Θείας Χάρης. Μεταφέρεται Θεία Χάρη. Μια υπόσταση λαμβάνει το δικαίωμα να ευλογεί, λαμβάνει το δικαίωμα να μετουσιώσει με την ευλογία της αρνητικές ενέργειες. Θα μπορούσε άραγε αυτό να συμβεί σήμερα εδώ; Είναι δυνατόν να έχουμε την άδεια να ενεργοποιήσουμε μία προσφορά θα λέγαμε Χάριτος Ευλογίας ώστε ακόμα και μία υπόσταση που δεν έχει λάβει κάτι τέτοιο ή δεν έχει τη δυνατότητα να λάβει κάτι τέτοιο από έναν ιερέα, διότι για να λάβεις Χάρη τέτοιου είδους πρέπει να σου μεταφερθεί Χάρη μέσα απ' τη λεγόμενη Αποστολική Διακονία. Φυσικά, η περίπτωση του Παύλου και της Εκκλησίας του Βαρνάβα στην Κύπρο, αποδεικνύει ότι η μεταφορά Χάριτος δε γίνεται μόνο μέσω Αποστολικής Διακονίας αλλά κατ' ευθείαν απ' το Θεό, όπως έγινε στην περίπτωση του Παύλου και πολλών άλλων χαρισματούχων ή χαρισματικών όπως λέμε. Είμαστε στην εποχή των χαρισματούχων,

είμαστε στην εποχή των χαρισματικών, είμαστε στην εποχή που οι άνθρωποι θα λαμβάνουν Χάρη από το Θεό κατευθείαν, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να βάλουνε ράσα. Αυτή είναι η διαφορά της εποχής μας κι αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί ο κάθε άνθρωπος μπορεί και θα έχει τη δυνατότητα να μετουσιώνει, εάν και εφόσον έχει επιλέξει ένα τέτοιο δρόμο.

Ο γάμος που συμβαίνει μεταξύ δύο ανθρώπων στην εκκλησία στην ουσία είναι ένα μυστήριο που τους προετοιμάζει και τους δίνει τη σφραγίδα, τη Χάρη, να μπορέσει ο καθένας τους ατομικά να ολοκληρωθεί σαν άνθρωπος και να τελέσει τον Ιερό Γάμο μέσα του. Το Μυστήριο του Γάμου αποσκοπεί να τελειοποιήσει κάθε ον μέσα απ' τον Γάμο και γι' αυτό η σχέση του Γάμου είναι ιερή. Ποιο είναι αυτό το γεγονός που μπορεί να αποτελεί περίτρανη απόδειξη ότι η ιεροσύνη, έτσι όπως λειτουργείται από τους εντεταλμένους με το σχήμα ιερείς έχει κενά; Ποιο γεγονός αποδεικνύει ότι αυτό το πράγμα στο επίσημο ιερατείο έχει κενά; Εσείς γυναίκες δεν λέτε τίποτα; Σας έχουν εκτός, σας επιτρέπουν να πάρετε Χάρη Ιερέα να κάνετε Θεία Κοινωνία; Όχι. Αυτή είναι η διαφορά. Ήταν πάντα έτσι; Όχι. Απόδειξη; Η Αγία Βαρβάρα. Όποιος δει αγιογραφία της Αγίας Βαρβάρας και ξέρετε, οι αγιογράφοι έχουν παράδοση πολύ αυστηρή, δεν ζωγραφίζουν ό, τι θέλουν. Ζωγραφίζουν πολύ συγκεκριμένα πράγματα και τα σύμβολά τους είναι συγκεκριμένα. Η Αγία Βαρβάρα λοιπόν κρατάει ένα δυσκολότηρο.

Πράγματι, οι πρώτοι Χριστιανοί δεν έκαναν διάκριση φύλου. Μπορούσαν και οι γυναίκες να κάνουν Θεία Κοινωνία. Απαγορεύτηκε πολύ αργότερα, όταν έγιναν οι Οικουμενικές Σύνοδοι και αποφάσισαν γιατί είχαν πρόβλημα, δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι η γυναίκα έχει ψυχή. Έκαναν Σύνοδο οι άνδρες για να αποφασίσουν αν η γυναίκα έχει ψυχή. Τώρα, βγάλτε τα συμπεράσματά σας για τις Συνόδους τις φωτισμένες από το Άγιο Πνεύμα και τι αποφάσισαν. Τα αποτελέσματα; Δείτε, μέσα σε 2000 χρόνια τι κατάφερε ο Χριστιανισμός πάνω στη Γη και θα καταλάβετε. Η βαθύτερη των θρησκειών, με τις μεγαλύτερες δυνατότητες, θάφτηκε και παραχαράχτηκε χειρότερα από κάθε άλλη. Γι' αυτό πολλές φορές λέω, καμιά άλλη θρησκεία στον κόσμο παρά μόνο ο Χριστιανισμός έχει τις περισσότερες αιρέσεις και σχίσματα, παραθρησκείες και παρακλάδια από κάθε άλλη. Καμιά άλλη, μόνο αυτή. Θα πρέπει βέβαια εδώ να πούμε ότι αυτό είναι ένα θετικό στοιχείο, σημαίνει ότι δεν μείνανε σε δογματικές απόψεις αλλά προσπάθησαν να βρουν άλλες διεξόδους. Σήμερα, αυτά τα μονοπάτια θα πρέπει να βρουν έναν κοινό παρονομαστή. Κοινός παρονομαστής, πίσω απ' όλες τις θρησκείες είναι μόνο η Αλήθεια. Γιατί η Αλήθεια είναι πάνω από κάθε θρησκεία. Όποιος κατανοεί ότι κάθε θρησκεία έχει μια αλήθεια μέσα της, αν τις ενώσεις όλες μαζί και πετάξεις ό,τι είναι σκάρτο κι ότι είναι πρόσθετο, αυτό που θα μείνει η καθαρή αυτή Αλήθεια είναι πάνω από κάθε θρησκεία. Και φυσικά ο Χριστός, μην παρανοήσουμε, δεν ήθελε να δημιουργηθεί αυτό που δημιουργήθηκε στη συνέχεια. Και υπάρχουν πολλές αποδείξεις γι' αυτό.

Η λέξη ιερό (ιερό λεκάνης, κεφαλής, καρδιάς) έχει να κάνει με τον χαρακτηρισμό των χώρων αυτών του ανθρώπου φυσικά, είναι τρία σημεία τα οποία, για τα οποία ξέρουμε ότι στις πολεμικές τέχνες είναι θανατηφόρα τα κτυπήματα εκεί ή είναι τρία σημεία απ' τα οποία, ένα να αφαιρέσεις, δεν μπορεί να υπάρχει εξέλιξη. Εγκέφαλος και καρδιά ξέρουμε ότι μαστίζουν την ανθρωπότητα σε ασθένειες σήμερα, ως εκδηλώσεις της αρνητικής τους, θα λέγαμε, κατάστασης ή των επιπλοκών που παρουσιάζουν. Καρδιακά κι εγκεφαλικά και καρκίνους της μήτρας, του προστάτη και των σχετικών. Αν δεν τα βλέπουμε αυτά, είμαστε τυφλοί κι άξιοι της μοίρας μας.

Εμείς δεν έχουμε δόγμα, η απαγόρευση των γυναικών να τελούν Θεία Κοινωνία έγινε δόγμα, το αποφάσισαν σε μια Οικουμενική Σύνοδο. Δεν είναι όμως δικό μας δόγμα ούτε του Χριστού. Όποιος διαβάσει τους λόγους του Χριστού θα διαπιστώσει ότι άνδρες και γυναίκες, ελεύθεροι και δούλοι είναι ίσοι μπροστά στο Θεό. Αυτό έχει πει ο Χριστός. Τα υπόλοιπα τα είπαν άλλοι. Η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού πρέπει να διακρίνουμε ότι φέρει την πιο υψηλή πνευματική κληρονομιά απ' οποιαδήποτε άλλη. Ούτε οι άλλες εκκλησίες του Χριστού το έχουν αυτό, δηλαδή η διδασκαλία που υπάρχει είναι κρυστάλλινη, είναι πεντακάθαρη. Αλλά, εκείνοι που θα έπρεπε να μας δίνουν τη σκυτάλη του μηνύματος της Θέωσης, δηλαδή

οι αρχιερείς, κάνουν ό,τι περνάει απ' το χέρι τους, για να μην πάει. Για ποιο λόγο το κάνουν αυτό; Διότι, αν το κάνουν, θα καταλάβουν οι πιστοί ότι έχουν παρεκκλίνει του προορισμού τους και το ιερατείο έχει κοσμικό φρόνημα και εξυπηρετεί υλικά συμφέροντα. Άρα, τη Θέωση του ανθρώπου τη βάζουνε στην άκρη, την έχουν για ντεκόρ. Λειτουργία εσωστρέφειας.

Η δήλωση του Πάπα ότι οι πιστοί θα πρέπει υποχρεωτικά να απευθύνονται στο Θεό μέσω του ίδιου και μόνο, δικαιώνει εκείνους που θεωρούν τον Πάπα όπως τον θεωρούν. Προσέξτε όμως το προφίλ, το οποίο παρουσιάζεται. Φιλάνθρωπος, προσηνής, σήκωσε και την κοπέλα που έπεσε κάτω και κτύπησε στη Βραζιλία. Εάν οι άνθρωποι μείνουν στο να κρίνουν τα πράγματα μέσα από αυτά που βλέπουν με τα μάτια τους τα εξωτερικά, δεν πρόκειται να αλλάξουν πολλά πράγματα. Σας λέω όμως και θα το ζήσουμε αυτό όλοι μας, ότι στις μέρες μας οι άνθρωποι θα αρχίσουν να βλέπουν και με άλλα μάτια. Και τότε αναγκαστικά θα δουν κάποια πράγματα που σήμερα δεν θέλουν να τα δουν. Αυτό έχει να κάνει κατά κάποιο τρόπο με αυτά που είχε αναφέρει ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, αλλά και με αυτά που αφορούν τους έσχατους χρόνους τους λεγόμενους.

Θα σας πω κάτι, είναι πολύ παρεξηγημένο αυτό που θα σας πω, σ' αυτό το στάδιο ο άνθρωπος θέλει να σώσει τον εαυτό του. Ό,τι κάνει το κάνει για τον εαυτό του. Είναι παγιδευμένος στον εαυτό του. Έχει καλές προθέσεις αλλά είναι ακόμα εγωκεντρικός. Τα πάντα περιστρέφονται γύρω από τον εαυτό του. Πόσο καλά θα περάσω, πόσο καλά θα εξελιχθώ. Όταν ξεπεράσει αυτό το βασικό εγωισμό και πάει εδώ, τότε μπλέκει σε μια χειρότερη παγίδα. Τώρα θέλει να σώσει τον κόσμο όλο. Δεν λέει εγώ, δεν λέει το είναι, λέει το εμείς. Όχι πια εγώ, εμείς. Είναι της μόδας. Είναι κι αυτό μια παγίδα, το εμείς. Οι άνθρωποι βολεύονται χειρότερα στο εμείς, ενώ στο εγώ αργά ή γρήγορα ξεβολεύονται. Εδώ πρέπει να τους ξεβολέψει άλλος. Όταν λοιπόν πάψεις να θέλεις να σώσεις τον εαυτό σου και λυτρωθείς απ' το να θέλεις να σώσεις τον κόσμο, τότε φτάνεις στη μεγαλύτερη τρέλλα απ' όλες. Εδώ θέλεις να σώσεις το Θεό. Προσέξτε όμως, γιατί αυτή η τρέλλα κρύβει μια πολύ μεγάλη αλήθεια. Είναι αυτό που λέει ο Καζατζάκης στην Ασκητική του. Το να θέλει ο άνθρωπος να σώσει το Θεό, όσο και αν φαίνεται περίεργο είναι το ζητούμενο. Έχουμε να σώσουμε το Θεό που υπάρχει μέσα μας. Είμαστε εμείς υπεύθυνοι να σώσουμε το Ιερόν Βρέφος που μεγαλώνει, από τον Ηρώδη που υπάρχει μέσα μας. Εμείς είμαστε υπόλογοι αν θα σώσουμε το βρέφος και θα το αφήσουμε να αναπτυχθεί, να μεγαλώσει απ' το να το αφήσουμε στα χέρια του Ηρώδη, να σφαγεί μαζί με τα άλλα νήπια.

Όταν σκεφτόμαστε αυτή την άπιαστη έννοια που αποκαλούμε φώτιση, συνήθως αναφερόμαστε σε κάποιο επίπεδο συνείδησης στο οποίο θα φτάσουμε κάποια μέρα αν υιοθετήσουμε τις κατάλληλες πνευματικές πρακτικές, εάν πειθαρχήσουμε σε κάποιες ασκήσεις κ.λπ. Πιστεύουμε ότι, εφόσον φωτιστούμε θα είμαστε πλήρως αφυπνισμένοι, όλα μας τα προβλήματα θα εξαφανισθούν κι εμείς θα βιώνουμε μία ζωή απόλυτης ευδαιμονίας. Το έζησε κανείς από εσάς αυτό; Όλοι έχουν περάσει από τα ίδια λάθη και τις ίδιες ψευδαισθήσεις.

Εδώ θα κάνω αναφορά σ' έναν άλλο πολιτισμό, που ενώ δεν έχει χριστιανικό θα λέγαμε υπόβαθρο, φέρει κι αυτός μια βαθιά σοφία και καλό είναι να τιμούμε τη σοφία, απ' όποιο πολιτισμό κι αν προέρχεται. Θα σας διαβάσω λοιπόν ένα γιαπωνέζικο χαϊκού από αυτούς που φτάνουν στο ζεν. «Πριν από τη φώτιση το κόψιμο των ξύλων, το κουβάλημα του νερού. Μετά από τη φώτιση το κόψιμο των ξύλων, το κουβάλημα του νερού». Ο αληθινά φωτισμένος έχει καταλάβει ότι η Φώτιση ή είναι στιγμιαία ή είναι διαρκείας. Σε γενικές γραμμές η Φώτιση δεν αλλάζει το εξωτερικό περιβάλλον. Ο άνθρωπος αλλάζει τον τρόπο που το επεξεργάζεται. Η Φώτιση δεν είναι κάτι που σε απελευθερώνει. Εσύ πρέπει να γίνεις η ίδια η Ελευθερία. Δεν γίνεσαι αετός που πετάει στον ουρανό, γίνεσαι ο ουρανός ο ίδιος.

Τι είναι η Θέωση; Είναι η απελευθέρωση της δόνησης της Αγάπης χωρίς περιορισμούς, χωρίς όρια.

Αγαπημένε μου Πατέρα, δέομαι και ευλογώ την ώρα αυτήν τον χώρο που μας φιλοξενεί. Δέομαι και Σε παρακαλώ ίνα θέσεις στα 4 σημεία του ορίζοντα που τον περιβάλλουν αγγελική επιστασία. Δέομαι κι ευλογώ τις υποστάσεις των αδελφών μου, να συντονιστούν με τη Θεία

Σου Ροή, με τη Θεία Σου παλμοδόνηση και να εισχωρήσουν πέρα από τα όρια της Κάθαρσης και του Φωτισμού στην Τελειοποίηση και τη Θέωση, καθιστάμενοι μέτοχοι στη Θεία Μέθεξη του Φωτός, της Ζωής και της Ανάστασης. Κατέστησε Πατέρα αυτούς άξιους φορείς Χάριτος ώστε κάθε υπόσταση που είναι σε θέση να λάβει από τη Θεία Χάρη Σου να ευλογεί και να εξελιχθεί στο Φως Σου, να μπορέσει να τη λάβει. Αμήν.

Διαχέω στο χώρο την ευλογία του Ενός Λόγου, ευλογία κατάλληλη και αδιάφθορη, διαχέω στις υποστάσεις την ευλογία του Ενός Λόγου σαν πυρήνα Ζωής, σαν Ενότητα, σαν Θεία Κάθαρση και δωρεά Μετάνοιας σαν ισορροπία και συμπλήρωμα ατελειών, σαν υπερουσία Ουσία Ζωής. Ευλογώ το νου, τη συνείδηση, την καρδιά όλων των ιθυνόντων και διαποτίζω με επίγνωση, διαύγεια, με αλήθεια, συναδέλφωση, φιλαλληλία και ενότητα τον Ελληνικό Λαό και τον απελευθερώνω ηθικά, συνειδησιακά από τη δυσαρμονία. Εντάσσω τον πληθυσμό της Ελλάδας σε κατάσταση βαθύτερης επίγνωσης και κάθαρσης, αποκαθιστώ τη δικαιοσύνη, αποκαθιστώ την τάξη, αποκαθιστώ την εσωτερική ειρήνη και πνέω ως Ειρήνη πάνω στον Ελλαδικό χώρο. Απορροφώ την δύναμη των εξελίξεων και τη μειώνω ώστε να μην προκαλέσει ανθρώπινες απώλειες ή υλικές. Διαχέω στους κατοίκους των περιοχών αυτών που έχουν επιβαρυνθεί, κάθαρση και δόνηση διδαχής, ενσταλάζοντας μέσα τους την απαραίτητη διδαχή.

Σ' ευλογώ άνθρωπε όπου κι αν βρίσκεσαι είτε είσαι ενσαρκωμένος είτε όχι και σου διαμοιράζω τον εαυτό μου ολοκληρωμένο. Και σου διαμοιράζω τον εαυτό μου ως Αγάπη, ως Φως, ως Αποδέσμευση, ως ένωση διάχυτη, παντόχωρη και παντόχρονη Παρουσία Λόγου. Διαμοιράζομαι μέσα σου, γίνομαι η τροφοδοσία του παντός, γίνομαι η Κάθαρση και η Ανακαίνιση, γίνομαι η υπερουσία αφύπνιση της Ζωής, ο δρόμος της Ανάστασης και η σφραγίδα της ταύτισης.

Αγαπημένοι φίλοι κι αδελφοί, αγαπημένες μου ψυχές, κομμάτια του εαυτού μου, ανοίγω το είναι σας για να μπορέσει να δεχθεί φωτοχυσία και να την απορροφήσει, να την καταστήσει ισορροπία και κάθαρση, μετουσίωση, συνειδητοποίηση και επίγνωση, να την καταστήσει εμπράγματη άνοδο, εμπράγματη πορεία επίγνωσης του Θείου Προορισμού, της Θείας Ενότητάς μας.

Αγαπημένε μου, πράξη μέσα στο Έργο της Νέας Εποχής σημαίνει εντρύφηση όσων έχεις παραλάβει, προσπάθεια για εφαρμογή τους στην καθημερινή σου ζωή, σημαίνει συνεχής και διακαής πόθος για ένωση, που εκφράζεται μέσα από την προσευχή, την κάθαρση, τη μετάνοια, την προσφορά. Πράξη, μέσα στο Έργο της Νέας Εποχής σημαίνει συντονισμό και επαφή με τον Δάσκαλο αυτού του Έργου και με τους αδελφούς που βρίσκονται σ' Αυτό. Χρησιμοποίησε ό,τι σου παραχώρησε το Έργο και ο Δάσκαλος γιατί η κάθαρση που έχεις δεχθεί ή ο εξαγνισμός και η μετουσίωση που εκπορεύτηκαν από Εκείνον προς εσένα, θα καλυφθούν με νέες καταστάσεις δυσαρμονίας, που εσύ συνεχίζεις να δημιουργείς. Χρησιμοποίησε όσα έλαβες σαν Χάρη, σαν Δωρεά και σαν Θεία Γνώση.

Στο Όνομα του Λόγου του Ενός και Μοναδικού ευλογώ και καθαγιάζω τον χώρο, παλμοδονούμαι σαν Θεία Υπόσταση Αγάπης, Ενότητας και Αρμονίας, απορροφώ προβληματισμούς, νοητικά αδιέξοδα και φέρνω την αρμονία και την ισορροπία στις υποστάσεις. Ευλογώ μέσα στο άπειρο Είναι μου, στην άπειρη Ουσία μου και ενεργοποιώ την Ενότητα και την Αγάπη. Αποσυνθέτω τα κέντρα Ζωής εσωτερικής αρμονίας της οντότητας Άνθρωπος και τα συνθέτω εκ νέου στην Απειρότητά μου, από δονήσεις εκλεπτυσμένες, δυνάμενες να οδηγήσουν στην ακένωτη τροφοδοσία της Ύπαρξης, στην ακένωτη προσφορά της Ζωής. Αποκαθιστώ την ισορροπία τη νέα μέσα στα κέντρα Ζωής του Ανθρώπου. Και ρέω το ρεύμα Θείας Ενέργειας σε αυτά, ενεργοποιώντας όλες τις απολήξεις των κέντρων Ζωής με κάθαρση και ισορροπία, συνδέοντάς τες με τις εκδηλώσεις των μορφών. Διαχέομαι στο σημείο της Γης όπου κατοικούν, το γεμίζω με αρμονία, το γεμίζω με πρωτογενή Ουσία Ύπαρξης πλημμυρίζοντας τον πλανήτη με ιδιαίτερο ενεργειακό δυναμικό Θείας Δράσης και Μετουσίωσης, ώστε μέσα από τους πόρους της Ύλης να εκδηλώνεται η δόνηση της μετάλλαξης. Διατρέχω με αλληπάλλους κύκλους όλο τον πλανήτη. Διασταυρώνομαι και τον καλύπτω με Ενέργεια Ζωής, γίνομαι πνοή Κάθαρσης για κάθε κάτοικό του, πνοή Αγάπης και Ένωσης, Θείας Δημιουργίας.

Πάτερ, εν τω Ονόματί Σου και με την Άδεια και Εξουσία που με έχεις ενδύσει ενεργοποιώ σ' όλες τις χώρες της Γης και τους λαούς εντεταλμένα ειδικά πνεύματα και οντότητες για να εργασθούν για την Ειρήνη, την Ενότητα και την Αγάπη., τη φανέρωση του Έργου Σου επί της Γης. Απορροφώ εντός μου ικεσίες, ύβρεις, κάθε δράση και αντίδραση της ανθρώπινης Ύπαρξης, απορροφώ τα δάκρυα και τις φιλοδοξίες και καθιστώ τα πάντα ευλογία εντός μου, που τη διαμοιράζω σαν ανακούφιση, σαν επίγνωση, σαν μείωση της έντασης του πόνου, σαν αύξηση της διδαχής. Απορροφώ με την Ουσία μου τα αίτια και διαχέω Κάθαρση και Ενότητα και Επίγνωση, δόνηση Αποκατάστασης της αταξίας.

Αγαπημένε εαυτέ μου Άνθρωπε, όποια μορφή κι αν φέρεις, σε αφήνω να δονηθείς στη μετάνοια, σ' αφήνω να ποθήσεις στην Κάθαρση, εμβαπτίζω εντός μου όλες τις καταστάσεις, που με οποιοδήποτε τρόπο δέχθηκαν κρίσεις δυσαρμονίας από εσένα και τις απελευθερώνω. Ρέω εντός τους σαν δημιουργική πνοή Ζωής και Κάθαρσης και υπερκαλύπτω τα κενά της εξέλιξής τους, συντονίζοντάς τους με Εμέ, το Θείο Θέλημα, την ανακυκλούμενη πορεία της Ταύτισης, που εκφράζεται μέσα από τη Δημιουργική μου Πνοή. Ευλογώ την υπόστασή σου Άνθρωπε και σε απελευθερώνω από τις δεσμεύσεις που δημιούργησες, σε βαπτίζω εντός μου, σε λούω ολόκληρο, σε ταυτίζω με τους πόρους μου, με την ουσία μου, την Άπειρη Φωτοχυσία του Πατέρα και σε καθιστώ παλμοδονούμενη Ευλογία, παλμοδονούμενη Ενέργεια Αρμονίας.

Μέσα από εσένα ευλογώ την Ειρήνη, μέσα από εσένα ευλογώ την Κάθαρση και την Αρμονία, μέσα από εσένα αποκαθιστώ την Τάξη. Μέσα σου εμβαπτίζω τη Γη και την ενώνω με τους Ουρανούς σου, την ταξινομώ εντός σου, σε συνδέω με τις νέες καταστάσεις του Ανθρώπου Λόγου, με τις νέες δονήσεις και τους κραδασμούς της πνευματικής σου εξέλιξης στο δρόμο της Χριστοποίησης. Απορροφώ από το περιβάλλον σου τη δυσαρμονία, και δομώ νέο περιβάλλον ενότητας και μέσα από εσένα δρω στα Σύμπαντα, για να διαμοιράσω τη νέα θέση του ανθρώπου της Γης, για να φανερώσω τη νέα κατάσταση της εκδηλωμένης ανθρώπινης ύπαρξης. Ιδού άνθρωπε, ανοίγω την Κάθαρση για την ανθρωπότητα, φανερώνω τους κραδασμούς αυτούς με εσένα, που παρίστασαι και σε καθιστώ κλειδί ευλογίας, ενότητα και Αγάπης, ευλογώ το νου σου να διαπερνά τον πανανθρώπινο νου του ενός Ανθρώπου ώστε να γεννάει ιδέες Φωτός, να συντονίζεται με τον Νου Χριστού του Ζώντος εν ημίν.

Άπειρε Λόγε Υιέ Μητέρα, εισέρχομαι στα άπειρα Βάθη Σου και εναποθέτω σε ενότητα οτιδήποτε παρεμποδίζει τη Θεία Παλμοδόνηση, οτιδήποτε την αναστέλλει, την περιορίζει, της θέτει πλαίσια. Καταθέτω ενώπιόν Σου ως ένας Άνθρωπος αμέλειες, παραλήψεις, λάθη, σφάλματα και ατέλειες των υποστάσεων που με περιβάλλουν ίνα λάβουν απ' το άπειρο Είναι, το Θείο, τα στοιχεία της Θεότητας.

Στο Όνομά Σου Άπειρε Λόγε Χριστέ, ευλογώ τους αδελφούς που παρευρίσκονται στον χώρο κι όσους απουσιάζουν, με την ευλογία της Αγάπης και της Γαλήνης, και τους συγκαλώ να συσπειρωθούν γύρω από την τέλεση του Αγιασμού και της Μετουσίωσης. Ευλογώ την έναρξη της νέας χρονιάς, διαχέω στις γενιές όλες που θα ακολουθήσουν Σοφία και Αγάπη. Διαχέω τον κραδασμό μου της Θείας Αφύπνισης σε κάθε σου κύτταρο, σε κάθε ύπαρξη που βρίσκεται εγκλωβισμένη στα όρια του χωρόχρονου. Εισέρχομαι ως υπερούσια Ουσία του Παντός σ' όλες τις υποστάσεις που αποτελούν τον Έναν Άνθρωπο, σ' όποιο πεδίο κι αν βρίσκονται, και συλλέγω δεσμεύσεις, καθηλώσεις, επιτιμήσεις, ημιμάθεια, δυσαρμονία, απ' οπουδήποτε κι αν προέρχεται, είτε από ενέργειες των ίδιων των υποστάσεων είτε από αποστολές αντίδρασης, προερχόμενες από την πλάνη, μετουσιώνω οτιδήποτε δεσμεύει τον Εαυτό μου Άνθρωπο εφ' απάσης της Γης, σ' όποια φυλή κι αν είναι, σ' όποια θρησκεία κι αν ανήκει. Τον αποδεσμεύω από οτιδήποτε τον καθηλώνει, τον περιορίζει ή του προσδίδει στοιχεία που τον καθηλώνουν.

Ευλογώ την αποδέσμευση του ανθρώπου από δόγματα, διδασκαλίες πλάνης και αναλήθειας και από ψεύτικους οδηγούς και σωτήρες. Ελευθερώνω όλους τους αγωγούς σύνδεσης και επαφής, τους αποκαθαίρω πλήρως, τους ανασυγκροτώ, ανάμεσα στα μέρη του ανθρώπου, μέσα στον εαυτό που είμαστε και θέτω σε ενεργοποίηση αέναη τα Κέντρα της Θείας Ζωής απ' όπου εκπορεύονται και δραστηριοποιούνται οι σπινθηρισμοί της Ύπαρξης, που θέτουν σε κίνηση

τις Θείες Λειτουργίες, διαχέοντας και εκπέμποντας Θείο Φως, Άναρχο, Ατελεύτητο. Εγκολπώνω μέσα σου άνθρωπε τις Θείες Διδασκαλίες της Ύπαρξης, τις ανακυκλώνω στο σύνολο του εαυτού σου, ώστε να είναι σε συνεχή Ροή, να σε διαποτίζουν και να σε καθοδηγούν κάθε στιγμή. Ευλογώ τη ζωή σου, τους βηματισμούς σου, την ικανότητά σου να Με χωράς και να Με εκδηλώνεις και σε φέρνω σε νέα επίγνωση της ένωσής μας και της φανέρωσής μου μέσα από τη μορφή σου. Ευλογώ τα βάθη σου τα άπειρα, αγαπημένη μου Ψυχή, στις διαστάσεις σου τις άπειρες, και σε φέρνω σε επαφή μαζί τους, για να τις εκδηλώσεις. Ευλογώ τα θεία αισθητήριά σου, τα θεία όργανά σου, τις θείες λειτουργίες σου, τις θείες ικανότητές σου, για να τις γνωρίσεις και να τις προσφέρεις στον άνθρωπο, δίχως περιορισμούς, δίχως κατεστημένα.

Ευλογώ άνθρωπε τις εκφράσεις σου πάνω στη Γη, οτιδήποτε εξεπορεύθηκε από το νου σου, απ' τα χέρια σου, απ' την καρδιά σου, ευλογώ άνθρωπε ό,τι εκδηλώθηκε στον πλανήτη σου, ως πολιτική ή κοινωνική κατάσταση πνευματική, ώστε να αναμορφωθεί στη συνείδηση του ανθρώπου και να υπάρξει αποκατάσταση κατά πάντα. Ευλογώ την έξαρση των ατελειών σου, αγαπημένη εαυτέ άνθρωπε, εφ' απάσης της Γης, κι απορροφώ αυτήν εντός μου. Αναλαμβάνω τις συνέπειες της έξαρσης αυτής που μέλλει να παρουσιαστεί, ώστε να γίνουν σε εσένα αισθητά τα λάθη και η πλάνη, για να μπορέσεις ολόκληρος να εισδεχθείς την Ολότητα του Εαυτού Λόγου και να Την φανερώσεις.

Σε ενδύω με την Ενέργειά μου την άπειρη, ώστε αυτή να σε προστατεύει και να σε καθοδηγεί όλες τις ώρες. Σε συγκεντρώνω στον Πυρήνα μου, σε παλμοδονώ στην Κίνηση του Πατέρα, που παίρνει τη Μορφή και το Άμορφο, συμπυκνώνοντας στην Άπειρη Γνώση, το Άχωρο με το Πανταχού και σε διαχέω εκ νέου στα σημεία όπου βρισκόσουν, πριν σε απορροφήσω μέσα μου. Ευλογώ άνθρωπε τα ιδρύματά σου, όποιο όνομα κι αν φέρουν αυτά είτε είναι φυλακές, αναμορφωτήρια, ορφανοτροφεία, γηροκομεία, νοσοκομεία, κοινωφελείς οργανισμοί, οργανώσεις για την Ειρήνη, για την προστασία του παιδιού, για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων και τα αναβιβάζω όλα αυτά μέσα στις κλίμακες του Φωτός και της Αγάπης μου, σαν οργανισμούς, σαν ποιότητες ιδεών, λόγων ή πράξεων, των ιθυνόντων που τα κατευθύνουν ή των μελών που συμμετέχουν και σαν ποιότητες οντοτήτων, που μέσα σ' αυτά παρευρίσκονται. Διαχέω στις οντότητες αυτές Έλεος και Αποδέσμευση, από κάθε καθήλωση στην πλάνη και στην ύλη, το σκοταδισμό και την άγνοια, την ημιμάθεια. Εκπνέω μέσα τους και συγχρονίζω τις οντότητες όλες, με τον κραδασμό της Εισπνοής μου, ώστε χωρίς άλλες καθυστερήσεις, να συμπεριληφθούν στην επιστροφή του ανθρώπου που θεώνεται, ταυτιζόμενος με τον Λόγο.

Παραδίδω την ώρα τούτη, σε κάθε οντότητα, σε κάθε πνεύμα, σε κάθε ψυχή, ό,τι χρειάζεται, όποια στοιχεία υπολείπονται, για ισορροπήσει, να ολοκληρωθεί. Ανακαινώ τον Εαυτό Άνθρωπο ολόκληρο σ' όσα τμήματα κι αν είναι διαχωρισμένος, σ' όσα πεδία κι αν βρίσκεται, με Νέα Δομή ισορροπίας και ενότητας. Κρούω τα κατεστημένα των ιδεών στον νου και την διάνοια. Καταλύω τα όρια και τους φραγμούς της απομονωμένης συνείδησης και ενώνω τις συνειδήσεις των μερών, ευλογώντας μία ενιαία συνείδηση. Ευλογώ και ενώνω τα βλέμματα όλων σε ένα ενιαίο βλέμμα, ώστε κάθε άνθρωπος πάνω στη Γη να μπορεί να διακρίνει την Αλήθεια. Ενώνω τα χέρια σ' ένα χέρι, ώστε κάθε άνθρωπος πάνω στη Γη να μπορεί να εκδηλωθεί ως Προσφορά αέναη, ενιαία. Ευλογώ το Έργο της Χριστοποίησης και Θέωσης του ανθρώπου, το ευλογώ σε Νέο Παλμό, σε Νέα Δύναμη και Έκφραση. Ευλογώ κάθε μέρος του ανθρώπου που διακατέχεται με από πόθο για ένωση και το πλημμυρίζω με την Ενότητα.

Ευλογώ τα Ύδατα όλης της Γης και τα ενώνω με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, με τη Χάρη του Αγιασμού, για να μεταφέρουν εξαγνισμό στις ψυχές και ίαση. Ευλογώ το είναι σου να χωρέσει το Ενωμένο Μυστήριο, το άπειρο, το Μυστήριο που απευθύνεται στο Θεό Άνθρωπο, το Μυστήριο που τελείται απ' τον Άνθρωπο Λόγο, ίνα αναχθούν σε ενότητα εντός σου. Ευλογώ το νου σου να χωρέσει τις ευλογίες, που το Μυστήριο αυτό το άχρονο, ταυτίζει το μηδέν με το ένα, το τέλος με την αρχή. Ευλογώ τη συνείδησή σου να μπορέσει να βιώσει τους παλμούς Του, ώστε να Το εκφράζει όλες τις ώρες, χωρίς να παρεμποδίζεται από τίποτα.

Αγαπημένε άνθρωπε, λάβε και φάγε από τον μετουσιωμένο Άρτο και τον Οίνο που θύεται
αέναα εντός μας, καθώς ο ίδιος ο Λόγος Χριστός μυστηριεύει εντός σου Άνθρωπε Εαυτέ μου.
Είναι Αυτός που σε οδηγεί, είναι Αυτός που σε ευλογεί, είναι Αυτός που φωτίζει το δρόμο σου
κάθε ημέρα, κάθε στιγμή. Ευλογημένη ας είναι η φανέρωση του Θείου Εαυτού σου από εντός
σου.

Πάντα ταύτα τα ρήματά μου ευλογώ και επισφραγίζω δια της δεξιάς μου στο χώρο και τις
υποστάσεις, ίνα ώσι εν. Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευχαριστώ πολύ

Απάντηση σε ερώτηση

Αυτό που δυσκολεύεται να ενωθεί είναι αυτό που παραμένει προσκολλημένο στη χωριστικότητα, στο διαχωρισμό. Ποια είναι τα στοιχεία, ποιες είναι αυτές οι λειτουργίες που μας καθλώνουν σε χωριστικότητα και διαχωρισμό; Είναι τα στοιχεία του εγώ, της ιδιοτέλειας, της προσωπικότητας, του εγωκεντρισμού μας, του ναρκισσισμού, της ματαιοδοξίας μας, της αυτοπροβολής μας, της υπερηφάνειάς μας. Όμως, πέρα από οτιδήποτε άλλο, είναι τα κίνητρά μας. Το ίδιο το σημερινό θέμα, Κάθαρση, Φωτισμός, Θέωση ή Τελειοποίηση, έχει να κάνει με αυτό. Η Κάθαρση, είπαμε προηγουμένως ότι έχει πολλά επίπεδα, είναι μια αποδέσμευση; Είναι ένας εξαγνισμός; Είναι ένας εξιλασμός; Είναι μια εξιλέωση; Έχω ξαναπεί ότι η ελληνική γλώσσα είναι η πλουσιότερη όλων και μπορεί να προσδιορίσει λεπτοφυσείς έννοιες και γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που τα Ευαγγέλια είναι γραμμένα στα ελληνικά. Οι παλμοδονήσεις της γλώσσας αυτής επιτρέπουν λεπτοφυσείς διακρίσεις και κίνηση νόμων. Καλό είναι λοιπόν να διακρίνουμε κι εμείς ότι η Κάθαρση κορυφώνεται όταν φθάσει πλέον, όχι στην Κάθαρση των πράξεων μόνο, όχι στην Κάθαρση των συναισθημάτων μόνο, όχι στην Κάθαρση των λόγων μόνο, όχι στην κάθαρση των σκέψεων, αλλά όταν φθάσει στην Κάθαρση των κινήτρων. Διότι απ' τα κίνητρα εξαρτώνται και οι πράξεις και οι σκέψεις και οι λόγοι και τα συναισθήματά μας. Τα κίνητρά μας είναι το κλειδί που βρίσκεται πίσω από αυτές τις εκδηλώσεις μας. Έχουμε πέντε βασικές εκδηλώσεις κι αυτή η πέμπτη, τα κίνητρά μας παίζει το ρόλο του πέμπτου στοιχείου, του Αιθέρα που καθορίζει το ύψος και την ποιότητα των υπολοίπων. Άρα, το κλειδί είναι τα κίνητρά μας. Κι όπως έχω ξαναπεί, η αληθινή μας ταυτότητα δεν είναι ούτε αυτά που λέμε, ούτε αυτά που σκεπτόμαστε ούτε αυτά που συναισθανόμαστε ούτε αυτά που πράττουμε αλλά είναι η ταυτότητά μας τα κίνητρά μας.

Απάντηση σε ερώτηση

Νομίζω ότι όλοι έχετε συνειδητοποιήσει ότι η Κάθαρση, σ' ένα υψηλότερο επίπεδο θεώρησης των πραγμάτων είναι η Κένωσις, το άδειασμα δηλαδή. Αυτή ήταν και η θεωρία η πνευματική των μεγάλων Πατέρων της Θέωσης κι όσων βάδισαν αυτό τον δρόμο. Δηλαδή η αληθινή κάθαρση είναι το ολοκληρωτικό άδειασμα απ' οτιδήποτε είναι φθαρτό, αδειάζουμε, κενώνουμε τον εαυτό μας, για να μπορέσει να μπει μέσα το Φως, το οποίο θέλει καθαρό χώρο, άδειο. Αν τον έχουμε γεμάτο με τα συμπεράσματά μας, αν τον έχουμε γεμάτο με τις προκαταλήψεις μας, αν τον έχουμε γεμάτο με τους συναισθηματισμούς μας, κι όλα τα νομίζω μας κι όλα αυτά που λέμε ότι πιστεύουμε, με τυφλή πίστη, τότε το Φως δεν έχει χώρο να μπει. Πρέπει να αδειάσει απ' όλα αυτά, για να μπορέσει να μπει. Άρα, η υψηλότερη θεώρηση της έννοιας της Κάθαρσης, είναι αυτό το άδειασμα, το οποίο φθάνει στην απόδοση κάθε μας πράξης στο Θείο. Το ζητούμενο για τον υποψήφια Άνθρωπο Λόγο είναι ό,τι κάνει, να το κάνει για τη Χάρη του Θεού, για τον άνθρωπο κι όχι για να αυτοπροβληθεί ο ίδιος. Αυτή είναι η διαφορά. Ό,τι κάνεις να το κάνεις για τη Χάρη του Θεού, να είσαι άδειος από τις δικές σου προσωπικές επιδιώξεις κι έτσι μπορούμε να πούμε ότι η υψηλότερη θεώρηση για την έννοια της ολοκλήρωσής μας, της τελειοποίησής μας ή αν θέλετε της Κάθαρσης όχι μόνο σε επίπεδο πράξεων ή των σκέψεών μας ή των συναισθημάτων μας αλλά στο επίπεδο των κινήτρων μας, η απόλυτη Κάθαρση είναι να απελευθερωθούμε από κάθε προσωπικό μας κίνητρο, το άδειασμά μας από οποιοδήποτε άλλο κίνητρο. Μπορούμε να πούμε ότι όταν το κίνητρό μας είναι μόνο η Παρουσία Του μέσα μας, τότε αυτό το κίνητρο είναι αρκετό για να κάνει τα πάντα. Οποιοδήποτε άλλο προσωπικό μας κίνητρο είναι ατελές, μπροστά στο δικό Του, που είναι η Αγάπη

Ευχαριστώ πολύ